KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 6.6.2007
KOM(2007) 298 endelig

2007/0112 (CNS)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 2003/109/EF for at udvide dets anvendelsesområde til at omfatte personer under international beskyttelse

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1) Baggrunden for forslaget

- Begrundelse og formål

Flygtninge og personer under subsidiær beskyttelse (herefter også benævnt "personer under international beskyttelse") har på nuværende tidspunkt ikke ret til status som fastboende udlænding i medfør af Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding. Rådet og Kommissionen, der anerkender dette hul i reglerne, opfordrede i en fælleserklæring af 8. maj 2003 til, at Rådets direktiv 2003/109/EF udvides til at omfatte personer under international beskyttelse. Dette forslag har til formål at give denne erklæring virkning ved at lade personer under international beskyttelse være omfattet af anvendelsesområdet for Rådets direktiv 2003/109/EF.

- Generel baggrund

I Kommissionens forslag af 2001 til Rådets direktiv 2003/109/EF[1] kunne flygtninge efter fem års lovligt og kontinuerligt ophold i en medlemsstat få status som fastboende udlænding og samtidig være fritaget for at have faste, regelmæssige og tilstrækkelige ressourcer og egen sygeforsikring.

Under forhandlingerne blev det imidlertid besluttet at udelukke flygtninge fra direktivets anvendelsesområde, og i en fælleserklæring fra Rådet og Kommissionen på Rådets møde (retlige og indre anliggender) den 8. maj 2003 enedes man om, at Kommissionen skulle fremlægge et forslag til direktiv om udvidelse af statussen som fastboende udlænding til også at omfatte flygtninge og personer under subsidiær beskyttelse, idet der skulle tages hensyn til undersøgelsen vedrørende overførslen af beskyttelsesstatussen.

- Gældende bestemmelser på det område, forslaget vedrører

Statussen som fastboende udlænding og de rettigheder og fordele, der følger heraf, er fastsat i Rådets direktiv 2003/109/EF, der efter vedtagelsen af dette forslag også finder anvendelse på personer under international beskyttelse. I henhold til Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 er personer under international beskyttelse tredjelandsstatsborgere eller statsløse, der er blevet anerkendt som flygtninge eller personer, der behøver subsidiær beskyttelse i den betydning, der anvendes i direktivet.

- Overensstemmelse med andre EU-politikker

Dette forslag er fuldt og helt i overensstemmelse med konklusionerne af Det Europæiske Råds møde i Tammerfors i 1999 og Haag-programmet af 2004 om retfærdig behandling af tredjelandsstatsborgere.

2) Høring af de berørte parter og konsekvensanalyse

- Høring af de berørte parter

[1] KOM(2001) 127 endelig.

I 2004 drøftede Kommissionens tjenestegrene uformelt de brede linjer i dette forslag med medlemsstaterne i udvalget for indvandring og asyl (CIA) og på to uformelle ekspertmøder.

FN's Højkommissær for Flygtninge, Det Europæiske Råd for Flygtninge og Personer i Eksil samt Churches' Commission for Migrants in Europe (CCME) blev også uformelt hørt i 2004.

Flygtningerådet i Danmark, Migration Policy Institute og Institute for Migration and Ethnic Studies gennemførte på Kommissionens vegne en undersøgelse vedrørende overførslen af beskyttelsesstatus i EU i lyset af det fælles europæiske asylsystem og målsætningen om en ensartet status, der er gyldig i hele EU, for personer, der opnår asyl. Rapporten om undersøgelsen består af tre dele, der beskriver de nuværende retsregler, praksis i 11 medlemsstater og en ikke-medlemsstat samt den fremtidige situation for så vidt angår en fællesskabsmekanisme til overførsel af beskyttelsesstatus. De ansvarlige for undersøgelsen hørte 11 medlemsstater, FN's Højkommissær for Flygtninge og Europarådet (om den europæiske aftale om ansvarsoverførsel). Der var bred konsensus om den endelige rapport, som medlemsstaternes eksperter drøftede.

De hørte parter hilste udvidelsen af direktivet til også at omfatte flygtninge velkommen. Nogle medlemsstater udtrykte dog tvivl om medtagelsen af personer under subsidiær beskyttelse. Kommissionen besluttede alligevel at medtage denne gruppe i forslaget, fordi den finder, at alle tredjelandsstatsborgere, der har haft ophold i fem år i værtsmedlemsstaten, bør være omfattet (i fælleserklæringen af maj 2003 blev der også henvist til begge kategorier).

De fleste af de hørte parter var enige i analysen i undersøgelsen om, at overførslen af beskyttelsen kan ske, selv før en person får status som fastboende udlænding, hvilket indebærer, at overførslen af beskyttelsen fortjener at blive behandlet i et særskilt forslag. De fleste af de hørte parter var også enige i, at en fællesskabsmekanisme vedrørende overførsel af beskyttelse indebærer en gensidig anerkendelse af beslutninger om at give asyl, hvilket til gengæld kræver en tilstrækkelig grad af harmonisering af medlemsstaternes asylprocedurer. Kommissionen besluttede følgelig ikke at medtage en fællesskabsmekanisme for overførsel af beskyttelse i dette forslag.

3) Forslagets retlige aspekter

ÆNDRING AF RÅDETS DIREKTIV 2003/109/EF

Hovedformålet med forslaget er at tilbyde personer under international beskyttelse retssikkerhed for så vidt angår deres bopæl i en medlemsstat og rettigheder, der er sammenlignelige med dem, EU-borgere har efter fem års lovligt ophold, og derved lukke det hul, direktiv 2004/83/EF skabte. Det sker ved at fjerne alle undtagelser fra anvendelsesområdet for direktiv 2003/109/EF vedrørende personer under international beskyttelse og samtidig tage hensyn til deres særlige stilling sammenlignet med andre tredjelandsstatsborgere, når det er nødvendigt.

STATUS SOM FASTBOENDE UDLÆNDING I DEN FØRSTE MEDLEMSSTAT

Personer under international beskyttelse bør derfor kunne få status som fastboende udlænding i den medlemsstat, der gav dem beskyttelse, på samme vilkår som dem, der gælder for andre tredjelandsstatsborgere. Personer under international beskyttelse, der opnår status som fastboende udlænding, bør desuden fuldt og helt nyde godt af de rettigheder og fordele, der er knyttet til denne status, og bør derfor være omfattet af de restriktioner og begrænsninger i disse rettigheder og ydelser, der er fastsat i direktiv 2003/109/EF. Så længe en fastboende udlænding fortsat er under international beskyttelse i medfør af direktiv 2004/83/EF, kan den pågældendes rettigheder i medfør af direktiv 2004/83/EF imidlertid ikke indskrænkes af begrænsningerne i direktiv 2003/109/EF. Spørgsmålet om, hvorvidt personer under international beskyttelse, der får status som fastboende udlænding, stadig har brug for international beskyttelse, eller om de stadig har ret til international beskyttelsesstatus i medfør af direktiv 2004/83/EF, ligger uden for anvendelsesområdet for dette direktiv.

Ikke desto mindre kræver det forhold, at en person opnår beskyttelse, at "non-refoulement"-princippet respekteres i tilfælde af tilbagetrækning eller tab af statussen som fastboende udlænding i den første medlemsstat.

STATUS SOM FASTBOENDE UDLÆNDING I DEN ANDEN MEDLEMSSTAT

I kapitel III i Rådets direktiv 2003/109/EF fastsættes de betingelser, hvorunder fastboende udlændinge kan udøve deres bopælsrettigheder i en anden medlemsstat. Disse betingelser bør fuldt ud finde anvendelse på personer under international beskyttelse, der har opnået status som fastboende udlænding.

Personer under international beskyttelse, der i medfør af artikel 23 i direktiv 2003/109/EF ansøger om status som fastboende udlænding i en anden medlemsstat end den, der gav dem international beskyttelse, er forpligtet til at overholde alle relevante betingelser i direktiv 2003/109/EF.

INGEN FÆLLESSKABSMEKANISME VEDRØRENDE OVERFØRSEL AF BESKYTTELSESANSVARET SOM FØLGE AF ÆNDRINGEN AF DIREKTIV 2003/109/EF

Dette direktiv giver kun på bestemte betingelser fastboende udlændinge, ikke personer under international beskyttelse som sådan, ret til at tage ophold i en anden medlemsstat (direktiv 2004/83/EF giver dem heller ikke denne rettighed). Selv om det at tage ophold i en anden medlemsstat i visse tilfælde kan medføre en overførsel af beskyttelsesansvaret på et bestemt tidspunkt, ligger dette spørgsmål uden for anvendelsesområdet for dette direktiv.

Selv om der ikke foreligger pålidelige statistiske oplysninger, viser ovennævnte undersøgelse af overførslen af beskyttelsesansvaret, at der sjældent anmodes om en overførsel heraf. I praksis skaber forskellene i medlemsstaternes fortolkning af de eksisterende retsbestemmelser vedrørende overførsel af beskyttelsesansvaret ikke

4) Retsgrundlag

Dette forslag ændrer direktiv 2003/109/EF og har samme hjemmel som dette, nemlig EF-traktatens artikel 63, stk. 3, litra a), og artikel 63, stk. 4. Det retsgrundlag er hensigtsmæssigt, da det at give personer under international beskyttelse status som fastboende udlænding udgør et redskab for deres integration som tredjelandsstatsborgere i værtsmedlemsstaten, og det vedrører derfor indvandringspolitikken.

Det Forenede Kongerige og Irland er ikke bundet af direktiv 2003/109/EF som følge af protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaterne. På samme måde er Danmark ikke bundet i medfør af protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaterne.

5) Subsidiaritetsprincippet

Personer under international beskyttelse falder uden for anvendelsesområdet for direktiv 2003/109/EF, hvilket betyder, at medlemsstaterne på nationalt plan beslutter, hvorvidt og i givet fald på hvilke betingelser personer under international beskyttelse kan få en mere permanent status, og hvilket omfang en sådan status skal have. På nuværende tidspunkt kan de opnå denne status i nogle medlemsstater, men ikke i alle. Omfanget af denne status varierer desuden fra medlemsstat til medlemsstat. Rådet og Kommissionen er imidlertid enedes om, at personer under international beskyttelse bør have ret til status som fastboende udlænding, jf. direktiv 2003/109/EF, i alle medlemsstater på sammenlignelige vilkår. Det kræver, at der vedtages fælles regler på fællesskabsplan.

En ændring af direktiv 2003/109/EF er derfor den bedste måde at sikre samme behandling af alle tredjelandsstatsborgere, der har haft lovligt ophold i en medlemsstat i et vist tidsrum.

6) Proportionalitetsprincippet

En fællesskabsindsats må derfor være den enkleste måde at virkeliggøre forslagets formål på og sikre en effektiv gennemførelse heraf. Det er på den baggrund, at der er valgt et direktiv som retsinstrument til at ændre et eksisterende direktiv. Der fastsættes generelle principper heri, men det overlades til de medlemsstater, det er rettet til, at vælge den meste hensigtsmæssige form og metode til at gennemføre disse principper i deres nationale retssystem og generelt. I forslaget til direktiv fastsættes kun betingelserne for, at tredjelandsstatsborgere under international beskyttelse, kan opnå status som fastboende udlænding. Medlemsstaterne kan, hvis de ønsker det, fastsætte gunstigere betingelser for at opnå status som fastboende udlænding, der udelukkende finder anvendelse nationalt.

7) Nærmere redegørelse for forslaget

Ændring af artikel 2

I lyset af den nødvendige forbindelse mellem direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og direktiv 2003/109/EF, er det, når der er tale om at definere den gruppe tredjelandsstatsborgere, der også bør kunne opnå status som fastboende udlænding, hensigtsmæssigt i artikel 2 i direktiv 2003/109/EF at tilføje en henvisning til nøgledefinitionen af "international beskyttelse" i direktiv 2004/83/EF.

Ændring af artikel 3

Det foreslås at slette de bestemmelser, der udelukker personer under international beskyttelse fra anvendelsesområdet for Rådets direktiv 2003/109/EF.

Ændring af artikel 4

Det foreslås at ændre artikel 4 i direktiv 2003/109/EF for ved beregningen af de "fem års lovligt ophold" i en medlemsstat at tage hensyn til varigheden af asylproceduren. Dette sikrer en retfærdig behandling, hvis tredjelandsstatsborgere får international beskyttelsesstatus som følge af en fornyet behandling af eller en klage over en tidligere negativ afgørelse i forbindelse med den pågældende asylansøgning.

Ændring af artikel 8

Artikel 8-11 i direktiv 2003/109/EF finder fuldt og helt anvendelse på personer under international beskyttelse, der indgiver en ansøgning om status som fastboende udlænding i en medlemsstat.

Det er imidlertid nødvendigt at tage fat på medlemsstaternes bekymring for så vidt angår respekten for "non-refoulement"-princippet, når statussen som fastboende udlænding kan ophæves på grundlag af direktiv 2003/109/EF. Bekymringen går på det forhold, at det er muligt at overse baggrunden for beskyttelsen af en tredjelandsstatsborger, hvis de nationale myndigheder, der giver og ophæver den internationale beskyttelsesstatus, ikke er de samme som dem, der giver og ophæver statussen som fastboende udlænding. Dette spørgsmål er også vigtigt, når en person under international beskyttelse, der har fået status som fastboende udlænding, flytter til en anden medlemsstat og efter at have haft ophold der i fem år får status som fastboende udlænding i denne medlemsstat.

For derfor at sikre, at de kompetente myndigheder kender til baggrunden for beskyttelsen, forpligter den foreslåede ændring af artikel 8 medlemsstaterne til, når de udsteder EF-opholdstilladelser for fastboende udlændinge til personer under international beskyttelse, at anføre en særlig bemærkning om, at tredjelandsstatsborgeren har fået beskyttelsesstatus.

Den anden medlemsstat, der giver en tredjelandsstatsborger status som fastboende udlænding, bør, når nævnte bemærkning er anført i tredjelandsstatsborgerens EF-opholdstilladelse for fastboende udlændinge, der er udstedt af den første medlemsstat, anføre de samme oplysninger. Den anden medlemsstat skal dog ikke anføre disse oplysninger på opholdstilladelsen, hvis den efter at have konsulteret den medlemsstat, der i henhold til bemærkningen gav international beskyttelse, finder ud af, at den internationale beskyttelsesstatus er ophævet.

Ændring af artikel 11

Spørgsmålet om, hvorvidt personer under international beskyttelse, der får status som fastboende udlændinge, stadig har brug for international beskyttelse, eller om de

Ændring af artikel 25

For at lette den nødvendige udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne som krævet i artikel 12, stk. 3a, bør artikel 25 følgelig ændres, således at det bliver muligt også at anvende netværket af nationale kontaktpunkter til det formål.

2007/0112 (CNS)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 2003/109/EF for at udvide dets anvendelsesområde til at omfatte personer under international beskyttelse

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 63, nr. 3) og 4),

under henvisning til forslag fra Kommissionen[2],

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet[3],

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[4],

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget[5], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding[6] finder ikke anvendelse på flygtninge og personer under subsidiær beskyttelse, der er omfattet af Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse[7].

(2) Udsigterne til at få status som fastboende udlænding udgør et vigtigt element for at sikre fuld integration af personer under international beskyttelse i den medlemsstat, hvor de har ophold.

(3) Det er også vigtigt at give personer under international beskyttelse status som fastboende udlænding for at fremme den økonomiske og sociale samhørighed, der som anført i traktaten er et af Fællesskabets grundlæggende mål.

(4) Personer under international beskyttelse bør derfor kunne få status som fastboende udlænding efter fem års kontinuerligt og lovligt ophold i den medlemsstat, der gav dem international beskyttelse, på samme vilkår som dem, der gælder for andre

---

2 EUT C […] af […], s. […].
3 EUT C […] af […], s. […].
4 EUT C […] af […], s. […].
5 EUT C […] af […], s. […].
6 EUT L 16 af 23.1.2004, s. 44.
7 EUT L 304 af 30.9.2004, s. 12.

tredjelandsstatsborgere. Der bør ved beregningen af dette femårige tidsrum med kontinuerligt og lovligt ophold tages hensyn til, hvor lang tid proceduren for behandlingen af deres ansøgning om international beskyttelse varer.

(5) I lyset af at personer under international beskyttelse har ret til at opholde sig i andre medlemsstater end den, der gav dem international beskyttelse, er det nødvendigt at sikre, at disse medlemsstater er informeret om baggrunden for beskyttelsen af de pågældende personer, således at de kan opfylde deres forpligtelser til at respektere "non-refoulement"-princippet. Med henblik herpå bør en EF-opholdstilladelse for fastboende udlændinge, der gives til personer under international beskyttelse, indeholde en bemærkning om, at en medlemsstat har givet indehaveren heraf international beskyttelse. Forudsat at den internationale beskyttelsesstatus ikke er blevet ophævet, bør denne bemærkning anføres i EF-opholdstilladelsen for fastboende udlændinge, der udstedes af en anden medlemsstat.

(6) Det bør sikres, at personer under international beskyttelse, der har status som fastboende udlænding, behandles på lige fod med medlemsstatens egne borgere på en lang række økonomiske og sociale områder på visse betingelser, således at denne status kommer til at udgøre et virkeligt integrationsredskab i det samfund, hvor de fastboende udlændinge har slået sig ned.

(7) Det forhold, at personer under international beskyttelse behandles på lige fod med borgerne i den medlemsstat, der har givet dem international beskyttelse, bør ikke påvirke de rettigheder og fordele, som direktiv 2004/83/EF garanterer.

(8) Betingelserne i direktiv 2003/109/EF vedrørende fastboende udlændinges ret til ophold i en anden medlemsstat og til at få status som fastboende udlænding dér bør finde anvendelse på samme måde for alle tredjelandsstatsborgere, der har opnået status som fastboende udlænding.

(9) Anvendelsesområdet for dette direktiv omfatter ikke overførsel af ansvaret for beskyttelse af personer under international beskyttelse.

(10) Når en medlemsstat af de årsager, der er omhandlet i direktiv 2003/109/EF, har til hensigt at udvise en person under international beskyttelse, der har opnået status som fastboende udlænding i denne medlemsstat, bør den pågældende person nyde godt af den beskyttelse mod "refoulement", som direktiv 2004/83/EF garanterer. For at sikre fuld respekt for "non-refoulement"-princippet, hvis den pågældende person får beskyttelsesstatus i en anden medlemsstat, og denne status ikke er blevet ophævet i mellemtiden, er det nødvendigt at fastsætte bestemmelse, om, at den pågældende kun kan udvises til den medlemsstat, der gav vedkommende beskyttelsesstatus, og at denne medlemsstat har tilbagetagelsespligt, medmindre udvisning er tilladt i henhold til bestemmelserne i direktiv 2004/83/EF for så vidt angår respekten for "non-refoulement"-princippet.

(11) Af samme grund bør den anden medlemsstats mulighed for i henhold til direktiv 2003/109/EF at udsende en tredjelandsstatsborger fra EU's område, når vedkommende har taget ophold her, men endnu ikke fået status som fastboende udlænding i denne medlemsstat, ikke finde anvendelse, hvis den pågældende person har fået beskyttelsesstatus i en anden medlemsstat, medmindre udsendelsen er tilladt i henhold

til bestemmelserne i direktiv 2004/83/EF for så vidt angår respekten for "non-refoulement"-princippet.

(12) Dette direktiv overholder de grundlæggende rettigheder og friheder samt de principper, som anerkendes i bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. I overensstemmelse med forbuddet mod forskelsbehandling i chartret bør medlemsstaterne gennemføre dette direktiv uden forskelsbehandling på grund af køn, race, hudfarve, etnisk eller social oprindelse, genetiske egenskaber, sprog, religion eller tro, politisk eller anden anskuelse, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel, handicap, alder eller seksuel orientering.

(13) I overensstemmelse med artikel 1 og 2 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager disse stater ikke i vedtagelsen af dette direktiv og er ikke bundet af det og skal ikke anvende det, medmindre andet følger af protokollens artikel 4.

(14) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 2003/109/EF foretages følgende ændringer:

1. Artikel 2, litra f), affattes således:

"f) "international beskyttelse": international beskyttelse som defineret i artikel 2, litra a), i Rådets direktiv 2004/83/EF[8]".

2. Artikel 3, stk. 2, ændres således:

a) Litra c) affattes således:

"c) har ansøgt om tilladelse til ophold i en medlemsstat i medfør af subsidiære former for beskyttelse i henhold til medlemsstaternes internationale forpligtelser, nationale lovgivning eller nationale praksis, og afventer, at der træffes afgørelse om deres status"

b) Litra d) affattes således:

"d) har ansøgt om anerkendelse som flygtning, og hvis anmodning der endnu ikke er truffet endelig afgørelse om".

3. I artikel 4, stk. 2, indsættes følgende afsnit:

[8] EUT L 304 af 30.9.2004, s. 12.

"For så vidt angår personer under international beskyttelse tages der ved beregningen af det i stk. 1 omhandlede tidsrum hensyn til tidsrummet mellem datoen for indgivelsen af ansøgningen om international beskyttelse og datoen for udstedelsen af den opholdstilladelse, der er omhandlet i artikel 24 i direktiv 2004/83/EF."

4. I artikel 8 indsættes som stk. 4 og 5:

"4. Når en medlemsstat udsteder en EF-opholdstilladelse for fastboende udlændinge til en tredjelandsstatsborger, der har fået international beskyttelse, indsætter den følgende i EF-opholdstilladelsen under "bemærkninger": "Indehaveren af denne opholdstilladelse har den [dato] fået international beskyttelse af [medlemsstatens navn]".

5. Hvis EF-opholdstilladelsen for fastboende udlændinge udstedes af en anden medlemsstat til en tredjelandsstatsborger, hvis EF-opholdstilladelse indeholder den i stk. 4 omhandlede bemærkning, anfører den anden medlemsstat samme bemærkning i den fastboende udlændings EF-opholdstilladelse.

Inden den anden medlemsstat anfører den i stk. 4 omhandlede bemærkning, kan den konsultere den medlemsstat, der er nævnt i bemærkningen, for at høre, om den fastboende udlænding stadig nyder godt af international beskyttelse. Hvis den internationale beskyttelsesstatus er blevet ophævet ved en endelig afgørelse, anfører den anden medlemsstat ikke den i stk. 4 omhandlede bemærkning."

5. I artikel 11 indsættes som stk. 4a:

"4a. For så vidt angår den medlemsstat, der gav international beskyttelse, påvirker stk. 3 og 4 ikke bestemmelserne i direktiv 2004/83/EF."

6. Artikel 12 ændres således:

a) Følgende indsættes som stk. 3a:

"3a. Når en medlemsstat beslutter at udvise en fastboende udlænding, hvis EF-opholdstilladelse for fastboende udlændinge indeholder den bemærkning, der er omhandlet i artikel 8, stk. 4, konsulterer den den medlemsstat, der er nævnt i bemærkningen.

Medmindre den internationale beskyttelsesstatus er blevet ophævet, udvises den fastboende udlænding til denne medlemsstat, som straks og uden formaliteter tager den fastboende udlænding og dennes familiemedlemmer tilbage."

b) Der indsættes følgende som stk. 6:

"6. Denne artikel anfægter ikke artikel 21 i direktiv 2004/83/EF".

7. I artikel 22 indsættes følgende som stk. 3a:

"3a. Stk. 3 finder ikke anvendelse på tredjelandsstatsborgere, hvis EF-opholdstilladelse for fastboende udlændinge, der er udstedt af den første medlemsstat, indeholder den bemærkning, der er omhandlet i artikel 8, stk. 4.

Dette stykke anfægter ikke artikel 21 i direktiv 2004/83/EF".

8. Artikel 25, første afsnit, affattes således:

"Medlemsstaterne udpeger kontaktpunkter, der skal være ansvarlige for at modtage og videresende de oplysninger, som er omhandlet i artikel 12, stk. 3a, artikel 19, stk. 2, artikel 22, stk. 2, og artikel 23, stk. 1."

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den . De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

   Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på […]dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

Formand